

CHÚA NHẬT TUẦN IX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM C

- ⇒ Trong những ngày ấy, Salomon cầu nguyện trong đền thờ rằng: “Người ngoại bang không phải thuộc dân Israel của Chúa, vì danh Chúa, (bởi nó nghe nói danh Chúa cao cả, bàn tay Chúa mạnh mẽ và cánh tay Chúa hùng dũng), nó từ xứ xa lạ mà đến; vậy khi nó cầu nguyện tại nơi này, từ trời nơi Chúa ngự, (xin) Chúa nhậm lời nó, và ban cho nó mọi sự như nó kêu cầu, để mọi dân trên thế giới biết sợ danh Chúa, cũng như dân Israel của Ngài, và họ biết rằng danh Chúa được cao rao tại đền thờ này mà con đã xây cất”. (1V 8:41-43)
- ⇒ Phaolô, làm Tông đồ không phải do loài người, hay do một người nào, mà là do Đức Giêsu Kitô, và do Chúa Cha, Đấng đã cho Người từ cõi chết sống lại, và tất cả anh em đang ở với tôi, kính gửi các cộng đoàn ở Galata. Tôi ngạc nhiên thấy anh em thay lòng đổi dạ chóng như thế đối với Đấng đã kêu gọi anh em thông phần vào ân sủng của Đức Kitô, để anh em quay sang một tin mừng khác! Tin mừng khác làm gì có, chỉ có những kẻ phá rối anh em và muốn anh em đảo lộn Tin Mừng của Đức Kitô. Nhưng cho dù chúng tôi, hay một thiên thần nào từ trời đến, giảng tin mừng khác với Tin Mừng chúng tôi đã rao giảng cho anh em, thì người đó bị chúc dữ! Như chúng tôi đã nói trước, và giờ đây tôi xin nói lại rằng: Nếu có ai rao giảng cho anh em Tin Mừng khác hơn điều anh em đã lãnh nhận, thì người đó bị chúc dữ! Giờ đây, tôi phải làm vừa lòng người ta hay là Thiên Chúa? Nào có phải tôi tìm cách làm vừa lòng người ta sao? Nếu tôi còn làm vừa lòng thiên hạ, thì tôi không phải là đầy tớ của Đức Kitô. (Gl 1:1-2. 6-10)

⇒ Khi ấy, lúc Chúa Giêsu đã nói với dân chúng xong, Người vào Capharnaum. Bấy giờ một viên sĩ quan có tên đầy tớ thân tín bị bệnh gần chết, nghe nói về Chúa Giêsu, ông sai vài người kỳ lão Do-thái đi xin Người đến cứu chữa đầy tớ ông. Họ đến gần Chúa Giêsu và van xin Người rằng: “Ông ta đáng được Thầy ban cho ơn đó, vì thật ông yêu mến dân ta, và chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta”. Chúa Giêsu đi với họ, và khi Người còn cách nhà viên sĩ quan không bao xa, thì ông này sai mấy người bạn đến thưa Người rằng: “Lạy Thầy, không dám phiền Thầy hơn nữa, vì tôi không xứng đáng được Thầy vào nhà tôi, cũng như tôi nghĩ tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đầy tớ tôi được lành mạnh. Vì tôi chỉ là một sĩ quan cấp dưới, tôi cũng có những lính dưới quyền tôi, tôi bảo người này đi, thì nó đi; tôi bảo người khác lại, thì nó lại; và bảo đầy tớ tôi làm cái này thì nó làm”. Nghe nói thế, Chúa Giêsu ngạc nhiên và quay lại nói với đám đông theo Người rằng: “Ta nói thật với các người, cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”. Và những người được sai đi, khi về tới nhà, thấy tên đầy tớ (đã) lành mạnh. (Lc 7:1-10)

